

nes uariare non repetitis, nec perfectis ilico cyclis, sed unius tantummodo qua-
 licatis, ut de cataleptico scribentes docuimus. Deniq; cū ex uolantibus solis ad-
 hibemus, initium ex paruulis ordinamus: Tum autem ex agrestibus, ex teneri-
 bus, cum porcina ex membrorū summitatibus. Conuenit præterea locorū atq;
 aërum cōmutatio, & aliquando drimiphagia, uel simplex uomitus: tum etiā
 ex radicibus confectus, & localia alijs atq; alijs locis adhibēda, & magis media-
 nis partibus: Non enim sine plurima uexatione partiū, quibus digestio celebra-
 tur, inesse corporibus atrophia potest. Ipsi igitur, frequētius adhibēdus est dro-
 pax, & cucurbitā, uel paroptesis, aut sinapismus, & sympasmata acriora, quæ à
 nobis aspergines nuncupantur. Itē malagmata eiūsdem quantitatis. Vtilis præ-
 terea littoraria nauigatio, atq; natatio maritima, uel naturalū aquarū: Tū post
 cibum animi laxatio, quam diachysin uocant, & articulorum complexio adhi-
 bitis ministris, qui mollibus hoc manibus efficiant. Themison uero secundo li-
 bro Tardarum passionū plurima recte ordinasse probatur. Aliqua uero caduca
 intētiōe dixisse intelligitur. Iubet etenim agros non æqualiter agrotantes duo-
 decim stadiorum spatium gressū conficere, æqualem modum cunctis definiēs.
 Item igneo in loco uel feruenti fricari iubet præfatigatos sudoribus agrotante s.
 Item sole torrenti, atq; ita per interualla leuiter defricari, & in calida, atque oleo
 calido eorū manus infundī, ex quibus periculum perfricationis necessariū seque-
 tur. Item post interdianum cibum deambulationē probat adhibendam, atq; fri-
 cationem & lauacrū. Tum post uespertinū cibum iungenda crura, atq; brachia,
 quod est dormituris anxiosum. Præterea post cœnam imperat uomitū prædato
 passo, aut uino dulci, uel succo ptisanæ. Tum frequentato uomitu oua duo dan-
 da forbilia cum panis uncijs duabus, ex quo incensa altiora, atq; exercitatis uo-
 mitu uisceribus facile corrūpantur accepta. Hæc igitur recusantes, alia quæ re-
 cte ordinasse perspiciuntur amplectenda iudicamus.

περίσπασμα.
 συμπασματα.
 Aspergines.
 διαχυσιν.
 Themison.

DE HYDROPE. CAP: VIII.

υδροπ.

Hydrops ab accidenti nomen sumpsit: siquidē aquosus humor
 hanc passionē necessariō comitetur: Nam Græci hydor aquā
 uocauerunt. Generatur autem ex accidentibus plurimis, atq; di-
 uersis causis, ut cachexia, febribus corpora tardantibus. Item
 duritia, uel faxea densitate iecoris, uel lienis, aut stomachi,
 uel peritonei membranæ aut matricis. Item spiration s diffi-
 cultate, qua n Græci dyspnoean uocant, uel uentositate stomachi, aut coli,
 aut uentris passione, quam Græci cœliacen diathesin uocant. Item longitempo-
 ris dysenteria, uel in fœminis menstrualis fluoris retentione. Item hæmorrhoi-
 darum ueterum repentina, atq; incondita curatione, facta abstinentiā, uel coad-
 ceruata bibentiū transuoratione, & magis si salsa fuerit aqua. Item medicaminū
 frequentata potione, & horum similibus. Græci igitur, uel altarum sectarū prin-
 cipes eius potestatem, uel differentiam nominibus uariandam crediderunt. Vo-
 cāt enim hanc passionē etiam hyderon uel parecchysin, origini locorū specialia
 nomina tribuētes: nam parecchysin appellant sensibilem, & manifestam liquo-
 ris superfusionē, quæ fiet inter peritonei membranā, & intestinā: Hyderon au-
 tem, dispersum siue infusum per uiarū raritatē, atq; carnis spiramenta liquorem.
 Itē dicūt hyderon ex renibus generari: Hydropē uero ex duritate iecoris. Quod
 quidem nos iuxta sectæ regulam reprobamus: Etenim infusio, siue superfusio
 liquoris est passioni cōmunis: & neq; antecedentes causæ passionis facere discre-
 tionem

λαχξία.
 περιτόνον.
 δύσπνοια.
 κοιλιακή
 διάθεσις.
 δύσεντερία.
 αιμόρροιαι.
 υδροπ.
 περιεχυσιν.